

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 53/2024-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a 2. [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených LOVÁSZ LEGAL s. r. o., Železničiarska 18, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/52/2023 (pôvodne sp. zn. B5-39C/41/2023) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 29. júna 2023 domáhajú vyslovenia porušenia svojich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal im primerané finančné zadostučinenie v sume 5 000 eur.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, pretože sťažovatelia podali 18. mája 2023 na Okresnom súde Bratislava I návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na uloženie povinnosti žalovanému strpieť užívanie rozostavaného bytu sťažovateľmi. Okresný súd Bratislava I postúpil vec z dôvodu výlučnej miestnej príslušnosti podľa § 20 písm. a) Civilného sporového poriadku Okresnému súdu Bratislava V. Okresný súd Bratislava V s postúpením nesúhlasil a 26. mája 2023 predložil vec na rozhodnutie Krajskému súdu v Bratislave, ktorý uznesením z 31. mája 2023 určil, že nesúhlas s postúpením veci je dôvodný, a určil miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava I. Po súdnej reforme predmetná agenda prešla na mestský súd. Sťažovatelia teda pri podaní návrhu správne určili miestnu príslušnosť súdu, pretože spor sa netýka nehnuteľnosti, ale uloženia povinnosti žalovanému a zákonná lehota 30 dní na rozhodnutie o ich návrhu začala plynúť 18. mája 2023. Sťažovatelia sa opakovane dopytovali

po uplynutí lehoty na spôsob vybavenia ich návrhu, ich urgencie však ostali bez reakcie súdu. Sťažovatelia podali ústavnú sťažnosť na prieťahy v konaní na 43. deň od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s poukazom na svoju zlú životnú situáciu. Ku dňu podania ústavnej sťažnosti (29. jún 2023, pozn.) nebolo o ich návrhu rozhodnuté.

3. K jednotlivým kritériám sťažovatelia uviedli, že vec nie je zložitá, po skutkovej stránke je návrh dostatočne podložený a odôvodnený. Žiadne ďalšie podklady k rozhodnutiu o neodkladnom opatrení nie je potrebné zabezpečiť. Sťažovatelia k predĺženiu konania neprispeli, naopak, aktívne urgovali vydanie rozhodnutia. Všeobecný súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote a ani následne do podania ústavnej sťažnosti. Sťažovatelia tiež zdôraznili, že predmet sporu je pre nich mimoriadne dôležitý, pretože navrhované neodkladné opatrenie smeruje k odstráneniu neoprávneného zásahu žalovaného do ich obydlija, ktorý ich odpojil od elektriny. Sťažovatelia teda znášajú mimoriadny stres a neistotu týkajúcu sa nečinnosti mestského súdu, ktorá má priamy dopad na ich súkromný život.

4. Ústavný súd v súčinnosti s mestským súdom zistil, že návrhu sťažovateľov bolo v celom rozsahu vyhovené uznesením č. k. 7C/52/2023-123 zo 7. júla 2023, ktorým mestský súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému nariadil strpieť užívanie rozostavaného bytu sťažovateľmi, povinnosť pripojiť rozostavaný byt k dodávke elektriny a umožniť im užívanie nehnuteľnosti. Mestský súd ďalej priznal sťažovateľom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a uložil im zaplatiť súdny poplatok za návrh v sume 16,50 eur.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, m. m. IV. ÚS 62/08).

6. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

7. V prejednávanom prípade napadnuté konanie začalo podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia 18. mája 2023, zákonom stanovená lehota na rozhodnutie uplynula 17. júna 2023 a mestský súd vydal 7. júla 2023 rozhodnutie, ktorým návrhu vyhovel. Napriek tomu, že procesné právo nespája s nedodržaním zákonnej lehoty žiadne konkrétne následky, takýto postup nemožno považovať za žiaduci už len z dôvodu jeho rozporu so zákonom. V uvedenej veci došlo k prekročeniu lehoty o 20 dní, pričom obdobie rozhodovania bolo zasiahnuté aj prechodom agendy na mestský súd. Vzhľadom na tieto špecifické okolnosti ústavný súd konštatuje, že predĺženie konania o návrhu sťažovateľov na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci nedosahuje ústavne relevantnú intenzitu pochybenia mestského súdu.

8. Z uvedených dôvodov by ústavný súd ani po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľov podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy alebo práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu